

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 6. oktober 2015
Enhed: Sundhedsjura og lægemid-
delpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sagsnr.: 1505544
Dok. nr.: 1777352

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 14. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 177 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 177:

”Vil ministeren redegøre for, i hvilke tilfælde ressourcemangel fritager en region for erstatningspligt?”

Svar:

Som anført i mit svar af dags dato på SUU alm. del – spørgsmål 175 indfortolkes i specialistreglen i § 20, stk. 1, nr. 1, i lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, en ressourcebegrænsning.

Det er ikke muligt for mig udtømmende at redegøre for, i hvilke tilfælde ressourcemangel fritager en region for erstatningspligt. Der er tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Som eksempel kan jeg oplyse, at det ikke berettiger til erstatning, at der ikke forefindes det optimale udstyr på det pågældende sygehus. Det indgår dog i vurderingen, om den erfarne specialist, afhængig af tidsfaktoren, ville have valgt at henvise patienten til et andet sygehus, hvor det nødvendige udstyr var til stede. Det berettiger ligeledes ikke til erstatning, at man i Danmark (endnu) ikke har taget en ny behandlingsmetode i brug, hvad enten dette skyldes en politisk/økonomisk prioritering eller en lægelig beslutning om, at den nye metode endnu ikke skal tilbydes, fx fordi man mangler erfaring med metoden eller endnu ikke er uddannet til at anvende den.

Patienterstatningen har i flere sager desuden fundet, at det forhold, at sygehusene ikke tilbød patienterne behandling inden for de fastsatte maksimale ventetider for visse kræftsygdomme og samtidig ikke levede op til deres forpligtelser i forhold til at forsøge at henvise patienterne til behandling andre steder inden for fristerne, under visse betingelser kunne udløse ret til erstatning.

Det afgørende i de sager er, om den erfarne specialist ville have iværksat den relevante behandling inden for de maksimale ventetider, hvis det var muligt, eller ville have henvist til et andet sygehus. Herudover er det en betingelse for, at der kan ydes erstatning, at det faktisk var muligt at tilbyde/henvise patienten til behandling et andet sted inden for fristerne.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mie Saabye